

ВІСТІ РІВНЕНЩИНИ

ГАЗЕТА ОБЛАСНОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Заснована в грудні 1990 року

СУБОТА, 27 ЛИПНЯ 1991 РОКУ № 30 (31)

ЦІНА 15 КОП.

ВІДОМЧІ АМБІЦІЇ БЕРУТЬ ГОРУ...

Коли ж буде в Рівному лікувально- діагностичний центр?

Дійсно, коли? Питання не риторичне, і відповідь на нього обласна Рада народних депутатів, спеціалісти-медичні, трудящі Рівненщини шукають ось уже другий рік. Варіанти цих пошуків, а скоріше — боротьби з президентом ради Федерації незалежних профспілок області і її головою М. І. Гончаром у пресі і по радіо, в тому числі і в нашій газеті, висвітлювалися широко і неодноразово. Здавалося, 27 травня цієї сторіччя прийшов кінець і буде поставлено в ній остаточно крапку, адже саме в цей день Федерація незалежних профспілок України прийняла постанову про передачу профспілок профспілок Рівненської області під обласний лікувально-діагностичний центр для населення, яке постраждало від чорнобильської катастрофи.

Паралельно — окремим чином — бо обидва ж мають граматику протистояння між трудящими і профспілками, які послідовно так само були на стороні нашого державця. Та радить виявилася перацією. Бо ще не остало, як кажуть, високочуги на згаданий постанові чорнила, як почалася навколо цієї незрозуміло закульсірована. 30 травня в обласному відділі з республіканського проектного інституту «Укрмедпроект» надійшло повідомлення, що його спеціалісти вважали найбільш доцільним створити діагностичний центр на базі наявних добувочних об'єктів обласного. Очевидно, комусь було вигідно переконатися в цьому проєкції, і ніхто добре-таки не став на тому, як вони змінили своє попереднє рішення, згідно з яким діагностичний центр у Рівному можна розмістити лише в одному приміщенні — профспілок.

Для розгляду нового висновку інституту обласним комітетом з 11 членів, до складу якого увійшли і депутати обласної Ради Ю. С. Семенюк та А. Г. Бичок. П'ятьма одностайно залучили в свій принцип обласною Радою рішення про створення діагностичного центру на базі профспілок. Відповідні листи про це були направлені в проекційний інститут і голові президії Федерації незалежних профспілок України А. М. Козацькому. У Києві з цього приводу відбулися перші зустрічі голови обласного комітету Р. П. Васильчука і завідувача обласним відділом А. В. Лібертій.

Спеціалісти інституту «Укрмедпроект» після цього повідомили в обласному комітеті остаточне рішення про вибір запропонованих варіантів про розміщення діагностичного центру (на базі профспілок чи добувочних об'єктів обласного) може вирішуватися тільки в місцевих органах управління. В принципі було домовлено, що Федерація незалежних профспілок України не буде повертатися до перегляду свого рішення від 27 травня.

Та як стало відомо, 12 липня за ініціативою проханям М. І. Гончара до порядку денного змінена президія Федерації незалежних профспілок України було так само внесено питання про діяльність передачі профспілок під діагностичний центр. І відомчі інтереси назвали перш за все власні своє попереднє рішення. Федерація незалежних профспілок області у передачі профспілок під такий необхідний нам лікувальний заклад.

Отже, бути чи не бути діагностичному центру у Рівному? Пункт з цього приводу в усіх однак бути! Але коли? Цілий день обласним комітетом прийняв рішення форсувати добувочку свого приміщення, щоб наприкінці наступного року перша черга діагностичного центру була введена в дію.

І все ж залишається моральна відповідальність президії Федерації незалежних профспілок області і її голови перед трудящими Рівненщини. Неже чорнобильське лихо, яке зачепило сотні тисяч жителів області, не торкнулося серця і душі профспілкових лідерів? То, можливо, слід було б виконати п. 4 рішення сесії обласної Ради народних депутатів від 15 травня п. р., в якому йдеться: «У випадку відмови обласною Радою Федерації незалежних профспілок області передати до 1 червня п. р. навчально-методичний центр профспілок для організації лікувально-діагностичного центру, обласна Рада народних депутатів звертається до всіх трудящих колективів, профспілкових організацій області, що входять до незалежних профспілок, припинити перерахування членських внесків обласним профспілковим органам, провести вибори делегатів на обласну податкову профспілкову конференцію з метою переобрання керівництва ради Федерації незалежних профспілок області?»

ХТО ВІДПОВІСТЬ ЗА ЗЛОВЖИВАННЯ, НЕДБАЛЬСТВО, БЕЗГОСПОДАРНІСТЬ НА АЗС?

«Хто куди, а я — в аптеку», — сказав один літературний класик. Шкож, як то мовиться, кожному своє. Беремося твердити: якби аналогічну тезу надумав висловити водій, то кінець її, що наймовірніше, звучав би так: «... в я — на автозаправну станцію». Бо без цієї «точки» перед кожним рейсом не обійтися жодному майстрові керма, як і його початку колезі, будь то професіонал чи автолюбитель. А з чим їм доводиться стикатися? Давайте поглянемо на це очима компетентних людей, у даному випадку — представників комітету контролю обласної Ради народних депутатів, обласного управління по забезпеченню нафтопродуктами та Рівненського центру стандартизації і метрології.

...Далеченько одна від одної Дубнівська (з с. Привільному) та Костопільська автозаправні станції, та й заправники Г. К. Ващук і А. Ф. Сокол

матеріалів, і з обліком сум зняття виручок. Пальне з бензовозів оператори станцій приймають без перевірки його наявності в автоцистернах з врахуванням його фактичної температури і питомої ваги. А це може призвести (щоб не сказати призводить) до утворення залишків або нестачі бензину в резервуарах АЗС, крадіжок пального на його шляху від нафтобази до автозаправних станцій.

Але, можливо, згадані АЗС — виняток, на всіх інших, як то кажуть, повинні ажур? Аби зайвий раз переконалися, що це, на жаль, не так, давайте зробимо ще одну подорож та познайомимося з діяльністю Сарненського підприємства по забезпеченню нафтопродуктами, яке очолюють директор Л. С. Ніколайчук та головний інженер В. М. Берденко.

За своїм структурним силам згадане підприємство — це 13 автозаправних станцій, у тому числі 3 державні й 10 приватних (з останніх, правда, нині працюють лише шість), база і два пункти технічного обслуговування легкових автомобілів. Перевіркою на більшості станцій було виявлено надлишки або нестачу паливно-мастильних матеріалів. На базі цей надлишок становив 144 кілограми освітлювального газу і більше тонни дизельного масла.

Частково ці факти можна пояснити тим, що виробничі підрозділи підприємства погано забезпечені необхідними засобами вимірювань і лабораторіями обліку палива. Як чим довів, що в касі АЗС-5 у Кузнецовську виявилися непогашені оператором талони на 200 літрів бензину А-76, причому талони на 50 літрів пального не мали штампів підприємства і організації, які його одержали? Висновок напрашується сам собою: комусь це вигідно.

Виявили перевірець і інші кричущі факти. Так, при передачі змін і зняття залишків паливно-мастильних матеріалів більше двох місяців у Кузнецовську на обох АЗС (№№ 3 і 5) не замірлявся й, звичайно ж, не враховувалася наявність у резервуарах підтоварної води. Більшість операторів не вміє користуватися надтоденсиметром, тому не здійснюється адекватний контроль щільності паливо-мастильних матеріалів, які надходять на станції. Лабораторія не визначає октанового числа в автомобільних бензинах, вісту в маслах механічних домішок, а в пальному — смол, водорозчинних кислот і сірки, якість же матеріалів за кольором, прозорістю та деякими іншими параметрами визначає... візуально, на око. Ось така точність, вимовність і відповідальність...

Багато зловживань, безгосподарності, недбальства помічають на автозаправних станціях, та змушені з ними миритися, водії службових і приватних автомобілів. Ще більше неподобства залишається поза їх увагою, а щонайгірше — поза увагою (та й поза бажанням і старанням змінити щось на краще) тих, хто повинен би відповідати за доручену ділянку роботи. То чи відповідь?

І. ПИШНИЙ,
Інспектор,
В. КОБИСЬ,
член комітету контролю обласної
Ради народних депутатів.

ЛЮДИНА

Ще 50 років від дня народження Героя Радянського Союзу, партизана-розвідника М. І. Кузнецова з оперативної групи спеціального призначення «Переможи». Його бойова та розвідницька діяльність під час Великої Вітчизняної війни якійсь чином пов'язана з Рівненщиною, нашим обласним центром. Мужність, яку він проявив у багатьох операціях, зробила його ім'я відомим усього світу. 5 листопада 1944 року Указом Президії Верховної Ради СРСР йому було посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Не тільки в бронзі і граніті пам'ятників береться для майбутніх поколінь пам'ять про героїв Великої Вітчизняної війни. Вона зберігається і в людських серцях.

М. І. Кузнецова називають людиною з легенди. І це справді так. З легенди, бо його розвідницька діяльність стала символом службовості; з легенди, бо і дотепер про нього відомо далеко не все, хоч написано дуже багато.

«Ми досі з рівною достовірністю не знаємо всіх обставин загибелі Кузнецова, — пишеться в одній з біографічних книг про героя. — Надто бурхливі події відбувалися навколо, де пройшли останні дні його життя та боротьби, надто уривковий і в багатьох чому суперечливий свідчення документів, які дійшли до нас. Але ми знаємо слово — Микола Іванович Кузнецов помер, як і жия, — героєм». І в цих словах — правда про життя і подвиги партизана-розвідника.

ДО 80-РІЧЧЯ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
М. І. КУЗНЕЦОВА

З ЛЕГЕНДИ

Широко відзначає 80-річчя від дня народження Миколи Івановича Кузнецова громадськість області. Майже два тижні діля пересувна виставка, присвячена його життю і боротьбі з фашистськими загарбниками. Вона побувала у більшості піонерських таборів, експонувалася в м. Кузнецовську, її оглянули тисячі жителів м. Рівного і гостей обласного центру в кінотеатрі «Хвостань». Разом з виставкою вийшли працівники музею-квартири М. І. Кузнецова, колишні партизани-медведівці, які виступали перед присутніми з лекціями, бесідами, спогадами.

До ювілею М. І. Кузнецова у бібліотеках, будинках культури і сільських клубах проведено виставки книг, архівних документів, тематичні вечори, а в кінотеатрах області — декада фільмів, присвячених подвигам легендарного героя-розвідника.

На урочистості з нагоди ювілею до Рівного прибули численні гості — колишні соратники героя, партизани-медведівці. Вчора за їх участю, а також представників громадськості міста, проведено вечір пам'яті М. І. Кузнецова. Сьогодні відбувається покладання квітів до пам'ятника герою-розвіднику в м. Рівному і на його могилу в м. Львові. У Кузнецовську пройде зустріч колишніх партизанів-медведівців з жителями міста енкавестівців. А завтра, 28 липня, урочистості з нагоди ювілею М. І. Кузнецова завершаться традиційною зустріччю ветеранів партизанського загону «Переможи» в урочищі Лопатень.

